

Hedvig Charlotta Nordenflycht

*Sweriges Tilkommande Lycksalighet och Flor, Förutsed Wid
Hans Kongl. Höghets Hertig Adolph Friedrics Wal Och
Lyckeliga Ankomst Til Stockholm. Af en Herdinna i Norden*

Tryckt hos Lars Salvius, Stockholm 1743.

[– Läs mer om verket här](#)

Det avbildade exemplaret tillhör Kungl. biblioteket.

Detta verk är fritt från kända upphovsrättsliga restriktioner. Vid användning ber vi att du hänvisar till Kungl. biblioteket och Litteraturbanken.se.

Ytterligare information om upphovsrätt för detta verk finns hos Litteraturbanken:
<https://lb.se/författare/NordenflychtHC/titlar/SwerigesTilkommande/faksimil?om-boken>

Permanent länk (URN):
<https://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:lb-lb2432045-faksimil>

Vitt. Sn.
Vare. Kgl.
Ad. Fredr.

(M)
1700-1829
4
1743

Sveriges
Bilkommande Synsalighet
och Glor,
Förutsed
Wid

Sans Kongl. Höghets
SEKRETERIS
Adolph Friedrics
Sal

Och
Synfeliga Ankoms
Till Stockholm.
Af en
Herdinna i Norden.

STOCKHOLM, Tryckt hos LARS SALVIUS.

1743.

EXHIBIT 2

Memorandum

for the

Board

of

the Federal Reserve Bank of New York

and the Federal Reserve Bank of Chicago

concerning the proposed

amendment to the

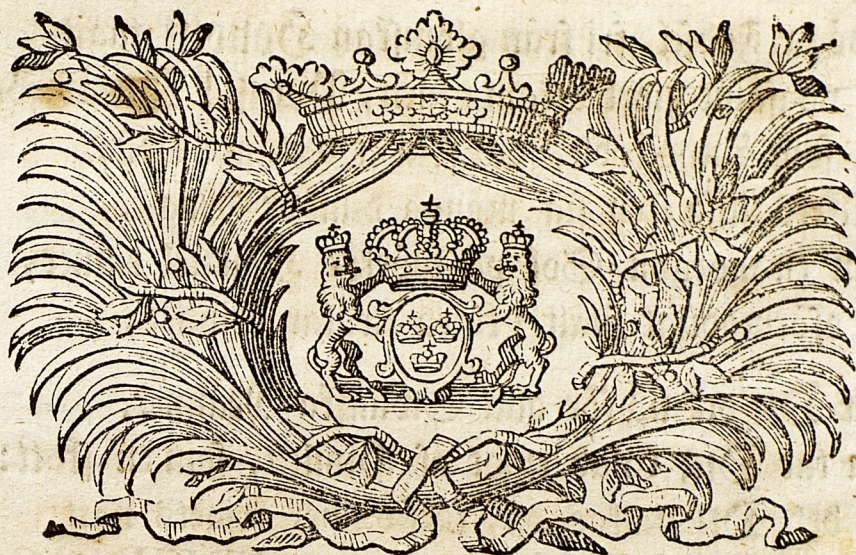
Articles of Incorporation

of the Federal Reserve Bank of New York

and the Federal Reserve Bank of Chicago

dated January 1, 1914

Välkommen Store Prins til våra Swänska hamnar!
 Du hela Landets hopp och medel til vår ro!
 Hwar enda redlig Swänskt tilbiuder Dig sin tro
 Och innerst i sin Siäl med Glädje-rop omfamnar.
 Den Nya ADOLPH nu på Swea botten träder,
 Hans sälla ankomst Land och Kong och Ständer gläder.

Se Folken samla sig, at önska Honom lycka,
 Att se en enda blick af en så Dyr Person,
 Som en gång pryda skal then Swänska Kunga Thron,
 Och mera den med Dygd, än utaf wälde, syncka,
 Som Himlen rustat ut, at läka Swerges smärta,
 Med wisshet i Sin siäl, med mod uti Sit hjerta.

Des

Deß Höga Födsel fri från glömskan Honom tagit
Och nogsamnt gjort bekant; men, Prins! Du är för oss,
Nu, som å nyo född, och som et upståndt blöf,
För hwilkets liusa sken sig många dimbor dragit.
Lifsom en morgon-Sol på mörker Himmel rinner,
Och oförmodligt snält i klara strålar brinner,

Så lyser Du ock up för alla Swänska Männer.
Man tar Dig Glad emot af Himlen, som en skatt:
Wid det Du nalkas oss, försvinner frigets natt,
Och genom ADOLPHS frid man andra FRIEDRIC känner.
Hwad större gåsna kan Du dock til Landet bära,
Än sjelfwa roten til al sällhet, frögd och ära?

Som grund til Rikets wäl, Du för nu med Dig friden;
Och wisar, på hwad sätt man styra bör et Land:
Til Gronan tages ei med hal ell' blodig hand,
Det ena Du ei tål, det andra spars til tiden:
När tiden biuder, at i sköld och harnäsk blänka,
Så lär Du oss på nytt båd frid och Seger stänka.

Så få wi åter nu igen en fredsam Konung,
Som ei i segrar blott wil sätja sit beröm,
Men är om Landet mer, än egen höghet, öm,
Och närt Sin Adla tid med wishets rena honung,
Som Honom lärt förstå, at ingen ära hinner
Mot Den, man genom Nåd och wishets dyrkan winner.

Den

Den sällhet, som oss lär med Honom wist tilslyta,
Är oförliklig stor uti vårt rena hopp,
Som grundat är uppå Dess Adla Lefnads lopp,
Och på de underwärt, som wid vårt wahl frambräta.
Låt mig så måla af Det Klocka Regemente
Och al den lycka, wi med Honom nu förwänte.

Det Högsta Majestet, som länge sedt war skada,
Och liksom sofwit wid war myckna olycks färd:
När Landets räddning war i dubla snaror snärd,
Förjölgt af utlänst spiut och hött af inländsk spada,
Så wisar Det i et Sin magt och Råd tillika:
Vårt Swerge hielpas skal, och ofärd måste wika.

Med Denne Dyra Prins! förklarar nu Dess wilja,
I det Han wäljes ut, som medel til war frid;
Förr än Han til oss kom, så slöt Han frid och strid,
Den kraften Himlen lär från Honom aldrig skilja:
Han syns de wapn lagt uti des händer Dyra,
Som bäst och säkrast kan vårt Rikes lycka styra.

Hwad gagnar hälsan i de nittra kropsens delar,
Om uti hiertat en förtärand sjukdom bor?
Hwad är at lysa för ofände ögon stor,
När rätta wärdet i och hos oss sielfwa felar?
Hwad har det fylt war brist, om wi ha segrar wunnit,
Och ei en wis Regent til Swerges upkomst funnit?

Nu få wi alt i Dig, hwad Landets wälfärd kräfwär:
Mod, Ungdom, Kunglig Ätt, frid in och utom Lands,
Och, det som är förnämligt, den dyra wisshets frants,
Denighetens frö den aldrasnarast qwäfwär;
Med magt tar aldrig lag mot inhemskt ofrid kämpa:
Rättrådighet och wett kan den allena dämpa.

Med desse gåfwor har den Högste Dig utrustat,
Med dem Du winna skal Dit folks lycksalighet:
Förgäfwes är det ej, hwad rycktet säga wet,
Att Du från waggan Dig i wisdom blott förlustat.
Et teckn, at Du til en Thron har warit ärnad,
Som mer af wisshet, än af magt behöfwär wärnad.

När Du nu skal en gång den Swänska Cronan bära,
När milda FRIEDRIC ger sin Spira dig i hand,
Och går at byta bort et jordiskt Kunga Land
Uti en himmelsk Thron, en oförwanskelig ära:
Då skal Du börja på, at Himlens råd utföra,
Och Swerges sálhet med Dit Namn odödlig göra.

Man skal Din rena Tro utaf Din lefnad dömma:
När ingen nedrig last får rum wid Kunga Thron,
Så skyddas aldrabäst den sanna Religion,
Från hwilken Sannings grund de andre dygder strömma.
Din Gudadyrkan skal i frukt och gerning wisas:
Dit sold skal följa dig, och Skapar'n dermed prisas.

Rätt:

Rådträdigheten, som Dit närmste råd, skal lysa
Wid Din Regering, i sin fulla prackt och skrud,
Och kännas öfwer alt uti Din Lag och Bud,
Alt list och ondskas skal, wid det Du nämnes, ryssa;
Men Ärlighet och Wett, skönt de i ringhet bodde,
Sku sökas up af Dig, belönas och bli trodde.

I Fridens ljuftwa skygd sku Wetenskaper triswas:
Den sanna lärdom, som gör folket klokt och godt,
Skal muntras up, som nu, med Råd och Åre-lott:

Des rådda wärde skal å nyo då uplifsas:
Då skola Wise Män bli Landets stöd och heder,
En Kungen, som är Wis, Dem wägen Sjelf bereder.

En grönskand handel, som til Landets nytta Länder,
Skal hymnigt stödjäs af så mild och Rättwis Kung,
Ej Krig, ej enstilt winst, sku göra handeln tung;
Men bli et almänt godt för alla Swerges Ständer:
Du lär des goda ej i någras händer sluta;
Men härligt öfwerflöd fring hela Landet gjuta.

Det wärde lär Du ock uppå Dit Rike sätta,
Alt al den Rikedom, den Högste lagt deri,
Skal odlas up af öf och ej förackta bli,
Så at det Swänska Bröd må Swänska munnar måtta,
Som Fader för sit Hus, skal Du de Barnen ära,
Som sig med slit och wett af egna fructer nära.

I denna rolighet och denna Kunga-styrrel,
När Frid och sällhet blir kring hela Riket spridd,
Så fikes icke Du, at öka Landets widd,
Ej eller kistslas af så fåfång åras yrsel;
Men som en Herde är beredd, at ulfwar mota,
Så är Din arm tilreds, mot dem, som djerfwas hota.

Wid sådant anfall är då alt uppå Din sida:
Den Högste, Som uti Din Styrrel blifwit får,
Och folcket, som med lif och kärlek redo är,
Tillsika med Dit mod, då hjelpas åt at strida.
Då skal Din åra gå i aldraghögsta dager:
Då skal Du och bli stor igenom blodig Lager.

Alt detta hoppas wi Du skal helt wijs uppfylla,
Den som Dig åt oss gedit, Wan gøre Dig så säll,
Alt Du, förr än det skedd, ej ser Din lefnads qwäll,
Och at al hjertan Dig med detta lås må hylla:
Den Förste ADOLPH war et under för sit Rike,
Den Andre af Hans Blod kan aldrig få sin Like.

